N°. 285. 1861.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZONDAG 1 EN MAANDAG 2 DECEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 27sten November 1861, n°. 69, is de heer mr. *C. Hiddingh* erkend als consul-generaal van den Oranje-Vrijstaat in het Koningrijk der Nederlanden.

Bij besluit van den 29sten November 1861, n°. 93, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

bij het personeel der militaire administratie van het leger in Oost-Indie te benoemen tot 2den luitenant-kwartiermeester:

den sergeant *F. E. Muller*, van het regement grenadiers en jagers; de sergeanten *J. N. Morée* en *W. L. H. W. Roeby*, benevens den sergeant-titulair *M. J. J. Römer*, allen van het 2de regement infanterie; den sergeant *W. van Doorn*, van het 4de en den fourrier *L. T. H. Smith*, van het 6de regement infanterie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

De tijding, dat de gelastigden van de Confoederatie door een oorlogs-schip van de Unie op eene Engelsche pakketboot gevangen genomen zijn, heeft de gemoederen in Engeland in zoo groote beweging gebragt, dat de *Times* en andere groote dagbladen noodig achten het publiek tot kalmte te vermanen en te doen opmerken dat het door dat voorval opgerezen vraagpunt niet zoo duidelijk en uitgemaakt is als men denkt. Het even genoemde blad zegt in zijn nommer van jl. Donderdag:

» Is het waar, dat ieder officier van de Amerikaansche marine onze schepen, waar hij ze ook aantreft, mag aanhouden en er alle personen, welke hij burgers van de Vereenigde Staten of dienaren van het gouver-nement der Confoederatie beweert te zijn, mag gevangen nemen? Indien wij de gesteldheid der Unie uit haar eigen oogpunt beschouwden, zou het klaarblijkelijk zijn dat zoodanig regt niet bestaat. De Vereenigde Staten zeggen dat zij niet in oorlog maar alleen bezig zijn eenen opstand te bedwingen. Zij zeggen of zeiden dat zij niet hunne eigene havens blokkeren, maar eenvoudig uitvoering geven aan eene wet, welke de Zuidelijke havens voor den invoerhandel heeft gesloten. Het zou, naar hun beweren, een gelijk geval zijn, indien de Koningin van Engeland eenen opstand op het eiland Wight bedwong. Welnu, indien het zoo ware, dan heeft de Unie, door onze pakketboot aan te houden, eene gewelddadigheid gepleegd, welke zou behooren te worden gestraft met embargo te leggen op ieder Amerikaansch schip in de Britsche havens en door hare kleine vloot van de oppervlakte der zee weg te vagen. De Unie zou, naar hare eigene wijze van voorstellen, niet in oorlog zijn, en geen van de regten van oorlogvoerende partijen over onzijdigen hebben.

» Doch deze wijze van voorstellen is door anderen niet aangenomen. In het algemeen heeft de wereld geweigerd, de scheuring en nieuwe vorming der Noord-Amerikaansche gemeenebesten enkel als eenen opstand aan te merken. Wij hebben de beide gemeenebesten als oorlogvoerende staten erkend. Wij verklaren tusschen hen, als tusschen twee elkander beoorlogende mogendheden, onzijdig te willen zijn. Wij behandelen de oorlogsschepen van ieder van de twee partijen met juist dezelfde mate van voorkomendheid. In alle opzigten, behalve ten aanzien der diplomatieke betrekkingen, gedragen wij ons op geheel dezelfde wijze jegens beide. Zoodra het Zuiden bewijst een gevestigde staat te zijn welke zijne onafhankelijkheid kan staande houden, zal het zekerlijk door ons ook in diplomatieken vorm worden erkend, gelijk het reeds feitelijk door ons erkend is. Wij hebben de Confoederatie reeds als oorlogvoerende partij erkend, en zullen haar gouvernement erkennen, wanneer de tijd daarvoor gekomen is. Wij hebben ons dus al de pligten en al de lasten opgelegd, waaraan eene onzijdige mogendheid tusschen twee oorlogende staten onderworpen is.

» Het is eene onaangename, maar onwedersprekelijke waarheid, dat wij zelven een stelsel van volkenregtelijke regelen hebben gevestigd, hetwelk thans in ons nadeel is. Op hooghartige, ja schier dwingelandsche wijze hebben wij ons in vroegere tijden regten over onzijdigen toegekend van eenen voor hen zoo drukkenden aard, dat wij daardoor meermalen al de andere zeemogendheden der wereld tegen ons in het harnas hebben gejaagd. Wij hebben zelfs beweerd het regt te hebben om oorlogsschepen van onzijdige natien aan te houden en van boord derzelve Britsche onderdanen weg te voeren; in de *Gedenkschriften* van Jefferson is, bij voorbeeld, opgeteekend, dat twee neven van Washington, uit Europa naar Noord-Amerika terugkeerende, door onze kruisers geprest en als gemeene zeelieden onder de krijgstucht van het oorlogsschip geplaatst werden. Wij zijn altijd de warme verdedigers van de regten der oorlogvoerenden over onzijdigen geweest; en de beslissingen onzer geregtshoven, welke nu door onze regterlijke ambtenaren moeten worden aangehaald, hebben gestrekt tot bevestiging dier onredelijke vorderingen, welke andere staten hebben genoopt om zich tegen ons te vereenigen en tot gewapende verdediging hunner onzijdigheid onderling te verbinden, en welke telkens, wanneer wij het overwigt ter zee verloren, in de toepassing gewijzigd zijn.

» Dien ten gevolge zijn er in dezen zoo talrijke en zoo overeenstemmende getuigenissen aan te voeren, dat het regt van oorlogsschepen van oorlogvoerende staten om onzijdige handelsvaartuigen te visiteren niet kan worden bewist. De groote Engelsche regtsgeleerde, lord Stowell, zegt in zijne uitspraak over eene vermaarde regtszaak: » Om zekerheid te bekomen dat er niets is te vinden wat met de vriendschapsbetrekking tusschen onderscheiden staten en met het volkenregt onbestaanbaar is, kent het volkenregt maar één middel, namelijk het regt van persoonlijke visitatie en doorzoeking, uit te oefenen door degenen welke daarbij belang hebben. Onverschillig wat het schip, de lading of de bestemming zij, het regt van visitatie en doorzoeking komt aan de kruisers van eene oorlogvoerende natie onbetwistbaar toe. Zoo lang er geene visitatie en doorzoeking hebben plaats gehad, is niet gebleken wat schip het is en welke bestemming het heeft; en tot het bekomen van zekerheid omtrent deze punten is het regt van visitatie en doorzoeking noodzakelijk. Dit regt is in beginsel zoo onwedersprekelijk, dat het door niemand kan worden ontkend, welke het regt erkent om in eenig geval zeeprijzen te maken; immers het is onmogelijk zeeprijzen te maken, indien men niet mag onderzoeken of er goederen aanwezig zijn, welke regtmatig in beslag mogen worden genomen. De veelvuldige Europesche verdragen betreffende dat regt wijzen op hetzelve als reeds bestaande, en hebben niet de strekking om het te vestigen, maar alleen om deszelfs uitoefening te regelen. Het wordt door alle schrijvers over het volkenregt eenstemmig erkend." Over hetzelfde onderwerp zegt een Amerikaansche regtsgeleerde van groot gezag, Kent, in zijne *Commentaries*: » De pligt van zelfbehoud geeft aan oorlogvoerende natien dat regt. De leer der Engelsche geregtshoven voor zeezaken omtrent het regt van visitatie en doorzoeking en omtrent de beperking van dat regt is door de geregtshoven van ons land in vollen omvang aangenomen." Zoo ver de gezag hebbende schrijvers betreft, zijn de leeraren van het volkenregt eenstemmig van gevoelen, dat een kruiser van eene oorlogvoerende mogendheid regt heeft alle koopvaardijschepen in volle zee aan te houden, te visiteren en te doorzoeken.

» Wij voeren deze gevoelens aan, omdat het van belang is dat het publiek omtrent een zoo gewigtig onderwerp, als het onderhavige, goed ingelicht zij. Doch men moet in het oog houden, dat die gevoelens zijn uitgesproken onder omstandigheden, zeer verschillende van die waarin wij nu verkeeren. Er bestonden toen geene stoombooten; en pakketbooten, belast met het brievenvervoer, waarbij de gansche wereld belang heeft, waren toen niet bekend. Wij voerden krijg voor zelfbehoud, en wij deden in die dagen dingen, welke wij thans noch aan ons zelven, noch aan anderen veroorloven zouden te doen. Buitendien zou het, indien wij die verouderde wetgeving nog in volle kracht wilden laten gelden, nog de vraag zijn, of de personen, welke trots de bescherming van onze vlag zijn gevangen genomen en weggevoerd, mogten gevat worden. Het waren geene officieren van de land- of de zeemagt der Confoederatie. Het waren diplomatieke gelastigden, aan welke niets, behalve eenige formaliteiten, ontbrak om ambassadeur in Engeland en Frankrijk te zijn. Wij willen niet zeggen, dat er in het volkenregt eenige bepaling voorkomt, welke ons regt zou geven om te beweren dat hun persoon als door hunne zending geheiligd beschouwd moest worden; maar aan den anderen kant is ons niets bekend wat zou kunnen worden aangevoerd om te bewijzen dat die gelastigden met oorlogscontrabande gelijk te stellen waren.

» Indien wij de Confoederatie hadden erkend, zouden wij, dunkt ons, allezins regt hebben gehad om die gezanten aan boord onzer oorlogsschepen te nemen en naar Engeland te brengen zonder inbreuk op onze hoedanigheid van onzijdigen te maken.

» Zelfs echter indien erkend moest worden, dat die personen aan boord van het Engelsche schip te beschouwen waren als vijandelijkheden plegende of met oorlogscontrabande gelijk staande, zou het, naar het oordeel van uitstekende regtsgeleerden, geen vraagpunt zijn, hetwelk door eenen zeeofficier en door de bemanning van vier booten beslist moest worden. De wettelijke handelwijze zou geweest zijn, het schip zelf in eene haven op te brengen en bij een geregtshof voor zeezaken eene vordering tot veroordeeling van den bodem of van de passagiers in te stellen. De uitkomst zou welligt dezelfde geweest zijn; maar indien er op onregelmatige wijze bleek gehandeld te zijn, zouden wij voorzeker regt hebben om te vorderen dat de gevangen genomen personen weder in vrijheid wierden gesteld.

» Doch het baat niet, oude folianten en schrijvers van voorbij gegane tijden aan te voeren tot regtvaardiging van handelingen, welke geen Engelschman en geen Franschman anders dan als eene beleediging en verongelijking kan beschouwen. Zelfs het gouvernement der Unie zal begrijpen dat de stem der gelastigden van het Zuiden, uit hunne ge-

vangenis oprijzende, oneindig meer indruk te Parijs en te Londen zal maken, dan indien zij zich op de Tuilerien en op het paleis van St. James deed hooren.

» Vraagstukken van zulken aard als het aanhangige plegen in landen, alwaar het volk magt uitoefent, maar al te schielijk uit de hand van regtsgeleerden en staatsmannen in andere handen over te gaan, en onwederstaanbaar vermogen te geven aan lieden, welke noch tot het wijsste noch tot het vredelievendste gedeelte der maatschappij kunnen gerekend worden."

— De *Morning Post*, een orgaan van het Engelsche gouvernement, behelst in haar nommer van gisteren de volgende mededeeling: » De regtsgeleerde raadslieden van onze Kroon hebben beslist dat de daad van den kapitein van den San Jacinto niet te regtvaardigen is. Hij had geen regt om vreedzame passagiers, varende onder de Britsche vlag, te vatten; zijne daad is niets minder dan eene tastbare schending van het volkenregt en eene regtstreeksche beleediging voor ons land.

» Ons gouvernement zal onverwijld trachten deswege volkomene voldoening en herstel te verkrijgen. Wij koesteren nog de hoop dat het gouvernement der Unie zich haasten zal de daad van zijnen dienaar te wraken; dat het zijn leedwezen daarover betuigen, de gevatte personen in vrijheid stellen, kortom, al het mogelijke doen zal om het gebeurde weder goed te maken.

» Immers wij kunnen niet denken, dat de Unie in de daad gezind zou zijn zich in eenen oorlog met Engeland te wikkelen. Wij hebben in de Amerikaansche wateren reeds eene zeemagt die nagenoeg duizend kanonnen voert, en zouden binnen eene maand de vloot der Unie vernielen, de havens van het Noorden blokkeren en aan den strijd een einde maken kunnen. Onze stellige eischen zullen dan ook zekerlijk, hoe vernederend zij ook zijn, door het gouvernement der Unie worden ingewilligd."

— De *Times* van jl. Donderdag berigt, dat al de salpeter in Engeland voor het gouvernement der Vereenigde staten is opgekocht, en dat de premie van assurantie tegen oorlogsgevaar voor de naar New York bestemde schepen den vorigen dag te Londen tot vijf guinea's was gerezen. De *Times* voegt daarbij dat in de laatste maanden eenige honderdduizendtallen geweren en andere vuurwapenen uit Engeland naar de Vereenigde Staten zijn gezonden, onder den naam van ijzerwaren, en dat die uitvoer nog aanhoudt.

NOORD-AMERIKA.

Woensdag jl. is in Engeland, te Liverpool, een in de Confoederatie te huis behoorend handelsvaartuig, de *Helen*, regtstreeks uit eene haven van het Zuiden aangekomen. Het was den 2den November van Charleston in zee gegaan, zonder het blokkerende eskader te bespeuren. Het heeft 1100 vaten hars en 500 vaten terpentijn aangebragt. Op het punt zijnde om Charleston te verlaten had het 250 balen katoen aan boord genomen; maar het had deze weder moeten lossen, dewijl de bevolking van Charleston geene enkele baal katoen uit de haven wilde laten gaan. Alleen in geval zij katoen tegen krijgsbehoeften en andere benoodigdheden kon ruilen (gelijk het geval was met het Engelsche schip *Bermuda*, hetwelk met wapentuig, kleederen, schoenen enz. de haven had weten binnen te komen) wilde de bevolking den uitvoer van katoen gedoogen. Zoo was, naar de getuigenis van den kapitein der *Helen*, niet alleen de bevolking van Charleston, maar die van alle andere Zuidelijke havens gezind.

— Eenige maanden geleden werd een Engelsch handelsvaartuig, de *Perthshire*, nabij de Noord-Amerikaansche kust door eenen kruiser van de Unie zonder reden aangehouden. De reeder vroeg op grond daarvan 200 pond sterling schadevergoeding voor oponthoud, afwijking van den weg en verbruik van scheepsbehoeften. Deze vordering is door het gouvernement der Unie zonder tegenbedenking ingewilligd, gelijk dezer dagen namens het Engelsche gouvernement aan den reeder te Hartlepool is medegedeeld.

SPANJE.

De Senaat van Spanje heeft bij de beraadslaging over het op de troonrede te geven antwoord ook over de zaken van Mexico gehandeld en daarover inlichtingen ontvangen van een zijner leden, den heer Pacheco, welke in Mexico gezant van Spanje is geweest maar door den President Juarez uit het land is gezonden, dewijl hij met de onderliggende partij, de conservatieven of kerkelijk gezinden, heulde. In de zitting van den Senaat van den 22sten November heeft de heer Pacheco, volgens een officieel verslag van die zitting, het volgende gezegd:

» Zou Spanje's vertegenwoordiger in Mexico in staat zijn grooten invloed uit te oefenen, dan moest het Spaansche gouvernement zich voornemen in Mexico eene werkdadige staatkunde te volgen. In de volgende punten laat die staatkunde zich zamenvatten: 1°. ons aan het hoofd van den Spaanschen volksstam in Amerika te stellen en hem tevens te overtuigen dat wij ter goeder trouw in zijne onafhankelijkheid berusten, maar dat Spanje in den natuurlijken loop der wereldsche zaken aan het hoofd van alle tot dien volksstam behoorende personen staat en staan moet; 2°. er is in Amerika eene natie van andere dan Spaansche afkomst, de bevolking van Noord-Amerika, welke door den loop der tijdsomstandigheden de mededinger onzer natie is geworden; deze volksstam beweert dat in Amerika de Latijnsche volksstam hem ondergeschikt behoort te zijn, hetgeen, mijns inziens, eene dwaze en gansch ongegronde aanmatiging van den Angel-Saksischen volksstam is; 3°. bescherming voor de belangen der Spanjaarden; immers in de hoofdstad Mexico alleen bevinden zich 8000 Spanjaarden, wier bezittingen te zamen eene waarde van 150 millioen piasters uitmaken.

» Dat zijn de grondbeginselen der instructie welke mij als gezant naar Mexico medegegeven werd.

» Naar Amerika vertrekkende, geloofde ik, gelijk schier een iegelijk hier te lande, aan de zege van Miramon en van de kerkelijk gezinde partij in Mexico. Maar bij mijne aankomst was de staat der zaken aldaar veranderd. Zeven Spanjaarden waren er laatstelijk vermoord geworden, en de moord was niet door particulieren gepleegd, maar door de aanvoerders der constitutionele troepen van Juarez. Een van die aanvoerders, met name Carvajal, werd na die bloeddorstige handelingen tot den rang van generaal bevorderd.

» Toen begreep ik, dat er in Mexico eene Spaansche en eene anti-Spaansche partij was. Ik zeg Spaansche partij, niet als of zij haar vaderland aan ons zou willen verkoopen, maar omdat zij overeenstemming en verwantschap met ons heeft, omdat zij de aloude overleveringen, van den oorsprong des staats dagteekenende, bewaart.

» De andere partij noem ik de anti-Spaansche, omdat zij den oorlog voor Mexico's onafhankelijkheid heeft aangevangen, en wel met het vermoorden van onze landgenooten, en omdat zij bestendig haren oorsprong verloochent.

» De Spaansche partij is die welke tegen de constitutie van 1857 [de ultraliberale staatsregeling, welke thans in Mexico geldt] in opstand is gekomen. Zij telt al de uitstekende mannen des lands onder hare leden.

» De andere partij verfoeit ons, verkoopt haar land aan de Engelschen en Noord-Amerikanen, en zou den naam van Mexicaan uit de constitutie willen schrappen.

» Die van de in Mexico bestaande partijen, welke in Europa de reactionaire en de clericale partij wordt genoemd, is in de daad verdraagzaam en vrijgevig; zij gedoogde zelfs de vrije uitoefening van alle godsdiensten.

» De andere partij daarentegen, die van de foederalisten, is eene partij welke tot de barbaarschheid overhelt, wanorde sticht en sloopt; haar streven is, niet de aanhechting van haar land aan de Vereenigde Staten te bewerken, maar Mexico door splitsing aan de regeringloosheid over te leveren, door twintig republieken te vestigen in plaats van ééne.

» Ik voeg hierbij, dat het meerendeel der Spaansche partij uit blanken, uit menschen gelijk wij, bestaat, terwijl de anti-Spaansche partij nagenoeg geheel uit lieden van gemengd bloed is zamengesteld.

» Wat den Indiaanschen volksstam betreft, welke de meerderheid der bevolking uitmaakt, het is een zeer gedwee slag van menschen, hetwelk zich uiterst gemakkelijk laat regeren."

FRANKRIJK.

De *Constitutionnel* berigt, dat het ontwerp van het besluit tot wijziging van grondwetsbepalingen betreffende de inrigting van het finantiewezen, hetwelk aan den Senaat van Frankrijk in zijne buitengewone zitting van den 2den December aanstaande zal worden voorgedragen, eergisteren door den staatsraad eenstemmig aangenomen is.

BELGIE.

De Belgische Kamer van Vertegenwoordigers is in hare zitting van gisteren, bij de beraadslaging over het ontworpen antwoord op de troonrede, tot stemming gekomen omtrent de erkenning van het koningrijk Italie door Belgie. De zinsnede strekkende tot goedkeuring van de handelwijze des gouvernements in die zaak is met eene meerderheid van vijftien stemmen (62 tegen 47) goedgekeurd. Zeven leden, waarvan vier tot de liberale partij en drie tot de oppositie behooren, waren afwezig.

ITALIE.

De jongste berigten uit Turyn melden, dat de abt Passaglia, de katholijke godgeleerde welke zich vooral door geschriften tegen de wereldlijke magt van den Roomschen Stoel heeft bekend gemaakt, door het Italiaansche gouvernement tot hoogleeraar in de zedelijke wijsbegeerte aan de hoogeschool van Turyn is benoemd, ter vervanging van eenen hoogleeraar, welke tot een administratief staatsambt benoemd is.

NASCHRIFT.

LONDEN, 30 November. De *Morning Post* en de *Times* zijn van oordeel dat er weinig kans bestaat op de afkeuring van de handelwijs des bevelhebbers van den San Jacinto door het gouvernement der Unie, vermits die officier, naar het schijnt, niet op eigen verantwoordelijkheid gehandeld, maar de van het kabinet van Washington ontvangen instructien gevolgd heeft.

LONDEN, 30 November. Volgens de *Morning Post* heeft de regering het berigt ontvangen dat Mexico zich bereid verklaard heeft eene overeenkomst te sluiten, waarbij al de eischen van Engeland volledig bewilligd worden. Mexico zou voldoening geven voor de aan Engelschen toegevoegde beleedigingen, de met geweld weggenomen gelden terugbetalen en zijne verbindtenissen jegens de schuldeischers geheel en al vervullen. Intusschen verklaart de *Morning Post*, dat deze poging, om Engeland van zijne bondgenooten af te scheiden, vruchteloos is, dat Engeland geene afzonderlijke voldoening aanneemt, en dat de Engelsche, Fransche en Spaansche vloten de Mexicaansche havens zullen bezetten.

— De uitvoer van salpeter naar Noord-Amerika is verboden.

PARIJS, 30 November. De *Moniteur* zegt dat, blijkens de van de tolkantoren ontvangen opgaven, het excedent der in Frankrijk ingevoerde granen $10^1/_2$ millioen hectoliters bedraagt, en dat dus in de behoeften der consumtie ruimschoots voorzien schijnt te zijn.

BERLIJN, 30 November. De gevolmagtigden tot de onderhandelingen over een handelsverdrag tusschen het Tolverbond en Frankrijk hebben gisteren namiddag eene langdurige conferentie gehouden, waarbij de ministers van buitenlandsche zaken en van koophandel tegenwoordig waren.

WEENEN, 30 November. De Keizer begeeft zich heden avond voor acht dagen naar Venetie.

De heer Hein, voorzitter van het Huis van Afgevaardigden, is tot minister van justitie benoemd.

WARSCHAU, 29 November. De zittingen van den staatsraad duren voort. Wat ook van het tegendeel gemeld moge worden, hier te Warschau heerscht volmaakte rust, en ook in de provincien wordt dan persoonlijke veiligheid nergens bedreigd.

BRESLAU, 29 November (des avonds). De tijding van het ontslag des heeren Wielopolski heeft in Polen eenen smartelijken indruk te weeg gebragt.

TURYN, 29 November. De *Italia* zegt, dat de bisschop van Potenza aan de geestelijkheid van zijn bisdom eenen rondgaanden brief geschreven heeft, waarin hij haar aanraadt om het nationale gouvernement te ondersteunen, en het volk tot eendragt en vaderlandsliefde te vermanen.

Turyn, 30 November. In de Kamer van Afgevaardigden is voorlezing gedaan van een schrijven van den hertog de Proto Maddaloni, waarin deze verklaart zijn veel besproken voorstel niet te kunnen intrekken maar zijn ontslag te nemen. De Kamer heeft met algemeene stemmen de wet tot opheffing der feodale regten in Lombardye aangenomen.

Een der dagbladen vestigt de aandacht op de werkzaamheid van een Bourbonsch comité, hetwelk gezegd wordt te Triëst te bestaan. Hetzelve zou talrijke manschappen aanwerven en naar Korfu of Malta zenden, van waar zij zich naar de Napelsche provincien begaven. Het comité zou ruim van geld voorzien wezen, hetwelk het van den Napelschen consul te Triëst ontving.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGravenhage, *den 30sten November* 1861.

Van regeringswege wordt heden aan de kamer van koophandel en fabrieken te Amsterdam, ter verdere mededeeling aan de kamers te Rotterdam, Dordrecht, Groningen en Enschedé, verzonden een verslag met bijlagen van de handels- en nijverheidsbetrekkingen van Oostenrijk, gedurende de maand October 1861.

Het bijvoegsel tot deze courant behelst het verslag van het in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden verhandelde.

Zijnes Majesteits korvet met stoomvermogen *Prinses Amelia*, onder bevel van den kapitein-luitenant ter zee A. J. Kroef, is den 29sten October jl. te St. Helena aangekomen, na alvorens eenige dagen aan de Kaap de Goede Hoop te hebben vertoefd.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemingspunten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen	In 24 uren: gevallen.
30	Boven-Rhijn	*Keulen*,	+ 39.53	+ 3.68	8 ure	0.49	〃
29	Waal	*Nijmegen*,	+ 8.93	+ 2.71	8 〃	0.12	〃
29	Neder-Rhijn	*Arnhem*,	+ 8.96	+ 2.05	8 〃	0.12	〃
29	Geldersche IJssel	*Westervoort*,	+ 9.43	+ 2.06	8 〃	0.10	〃
30	Boven-Maas	*Maastricht*, (brug)	+ 44.06	+ 1.86	8 〃	0.26	〃
30		*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 43.81	〃	8 〃	0.30	〃
20		*Grave*,	+ 7.34	+ 2.49	8 〃	0.08	〃
28	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	+ 0.85	〃	11 u. 〃 m.	〃	0.06
		Brielle L. W.	— 0.14	〃	7 u. 〃 m.	0.38	〃

ADVERTENTIEN.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Zaturdag 30 November 1861.

Amsterdam. — Slotkoersen.

	pCt.			pCt.	
Nederl., Werk. Schuld.	2 1/2	63 1/16	Pruissen, Leening 1859.	5	—
Dito dito	3	75 3/8	Oostenrijk, Obl. Met.	5	45 9/16
Dito dito	4	99	Dito dito	2 1/2	24
O.-I. Leening	4	97 1/4	Dito dito zilveren.	5	68 3/4
Amort. Syndicaat	3 1/2	—	Dito dito nationalen	5	54 13/16
Handelmaatschappij	4 1/2	139 1/2	Weener Bank-actien.	—	—
Spanje, Obligatien	2	41 5/8	Dito aandeelen 1854.	4	194
Dito binnenlandsche.	3	47 1/2	Dito dito 1860	5	—
Amort. Schuld.	—	16 7/8	Dito dito 1858	—	102 1/2
Bew. coupons	—	—	Venezuela, Obligatien.	3	21 3/8
Portugal, Oblig. 1853.	3	45 7/8	Dito	1 1/2	—
Dito 1856/59	3	45	Grenada, Dito	4 1/2	13 9/16
Rusland, bij Hope 1798.	5	101 5/8	Dito	1	5 [illegible]
Dito 1828/29	5	100 3/4	Dito nieuwe	—	—
Dito Stieglitz 5de serie	5	81 7/8	Mexico, Dito	3	25 13/16
Dito dito 6de serie	5	93 1/8	Ecuador, Dito	1	—
bij Hope 1840	4	—	Illinois, Dito	7	83 3/4
Dito 1860	4 1/2	89 7/8	Griekenl., Dito 1824/25	5	5 13/16
Spoorweg aandeelen.	—	192 1/2			

Markt, gunstiger gestemd.

Londen, Consols.	91	**Antwerpen**, 4 1/2 pct. Belgie	99 7/8
Mexico	—	Oostenrijk Cred. actien.	343
Parijs, Fr. rente	69.17 5	5 pct. Metalliek	47 1/2
Spanje	—	5 „ Nationalen	57 1/8
Weenen, Metalliek	67.60	3 „ Binnenl. Spanje	—
Dito nationalen	81.00	2 „ Spanje	—
Wissel Londen.	139.30	Credit *Guilhou*	—

PRIJS-COURANT,

opgemaakt en uitgegeven den 25sten November 1861,

op last van Zijne Excellentie den Heer Minister van Finantien, door de beëedigde Makelaars G. A. van der Voort, A. Craandijk, P. J. A. Sundorff, T. J. B. Westerwoudt, P. E. H. Praetorius, J. H. Roelofsz, D. Reul Koopman, G. van der Weyden Jr. en L. H. Weetjen, ter voldoening aan het bepaalde bij art. 23, lit. D, der wet van den 13den Mei 1859 (*Staatsblad* nº. 36), tot regeling der waarde van de zaken onder nº. 1 van art. 1 dier wet omschreven, behoorende tot nalatenschappen waarvan het regt van successie en van overgang verschuldigd is.

NB. Van de Effecten, achter welke in de kolom van den interest niets ingevuld is, wordt op de memorie van aangeving geen interest gebragt, aangezien de te goed zijnde dividenden onder de getaxeerde waarde begrepen zijn, uitgezonderd de actien der *Nederlandsche Bank* en de aandeelen in de *Nederlandsche Handelmaatschappij*, waarbij, ofschoon onbepaalde dividenden gevende in den handel *eene rente* berekend wordt.

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	Int. Pct.	WAARDE.	
BINNENLANDSCHE EFFECTEN.			
Inschrijving en Certificaten Werkelijke Schuld	2 1/2	63 3/4	pCt.
Dito en dito	3	76 1/2	»
Dito en dito	4	99 1/4	»
Obligatien, ten laste der Oost-Indische bezittingen.	4	97 1/2	»
Schuldbek. Amort. Syndicaat.	3 1/2	93	»
STAD AMSTERDAM.			
Losrenten 1845 en 1856	4	99 1/4	»
Recepiss. Schuldb. Leen. 1861	3 1/2	88	»
STAD MIDDELBURG.			
Obligat. genegotieerd à 3 pCt.	1/2	9 1/4	»
PARTICULIERE BINNENLANDSCHE NEGOTIATIEN.			
Actien in de Nederl. Bank (rente 4 pCt. sedert 1e. April 1861).	....	180 1/2	»
Aandeelen in de Nederlandsche Handelmaatschappij (rente 4 1/2 pCt. sedert 1 Julij 1861).	....	140 1/2	»
Dito, Amsterd. Entrepôt-Dok.	4 1/2	102	»
Aandeelen, Hollands. IJzeren Spoorwegmaatschappij	....	90	»
Leening, dito Aº. 1844, 1847 en 1860	4 1/2	100 1/4	»
Obligatien, Nederlands. Rhijn-Spoorwegmaats. Aº. 1838.	4 1/2	106	»
Aandeelen in de Assur.-Comp. te Amsterd., Direct. *H. van den Broeke* en *B. J. Momma*	....	350	»
Aandeelen in de Nederl. Assur.-Comp. te Amst., Dir. *H. F. de Waal* en *J. S. Kleinpenning* Jr.	....	166	»
Aandeelen in de Brand-Maatsch. te Amst., Direct. *C. M. P. ten Sande* en *Jan Jarman*	....	200	»
Aandeelen in de Amsterd. Brand-Assurr.-Comp., Direct. *Ed. Croese* en *C. A. Hekman.*	....	223	»
Aandeelen in de Amsterd. Brand-Societeit, Direct. *A. Ravesteyn* en *H. M. Gildemeester.*	....	138	»
Aandeelen in de Holl. Brand- en Levensverz. Societeit, Dir. *J. Zuyderhoff* en *T. Zuyderhoff* Jz.	....	141	»
Aandeelen in de Amsterd. Zee- en Brand-Assurrantie-Maatschappij, Directeur *A. C. Bouman.*	....	180	»
Aandeelen in de Brandgevaar-Maats., Dir. *J. H. Lugt* en *H. Salm*	....	131	»
Aandeelen in de Brand-Assurrantie-Maats., Direct. *J. T. van Bosse*	....	146	»
Aandeelen in de Holl. Societ. van Levensv.-Direct. *P. Langerhuizen.*	4	238	»
BUITENLANDSCHE EFFECTEN.			
ENGELAND. *Het divid. vervalt.*			
Actien in de O.-I. Compagnie, Januarij en Julij	....	228	»
Dito, in de Bank, April en Oct.	....	230	»
Gereduceerde 3 pCt. Annuiteiten, April en October	....	91 3/4	»
Geconsolideerde 3 pCt. dito, Januarij en Julij	....	93 1/2	»
(Het L. st. te rekenen à f 11.82 5).			
RUSLAND.			
Obligatien bij *Hope* en *Comp.* neg. 1798 en 1816	5	102	»
Dito bij dito 1828 en 1829	5	101	»
1) Inschrijving op het Grootb. in assignaten.	6	54 1/2	»
1) Certificaten van dito, diverse admin.-kantoren te Amsterd.	6	54 1/2	»
2) Inschrijvingen en certific. in zilver.	6	96 1/2	»
2) Idem 3de en 4de serie Aº. 1831 en 1833.	5	80	»
2) Certificaten, administratie Hamburg Aº. 1820.	5	81	»
2) Certific. admin. Amsterdam.	5	80 1/2	pCt.
2) Oblig., te Lond. neg Aº. 1822	5	91 1/4	»
3) Dito » dito » » 1850	4 1/2	90	»
3) Dito » dito » » 1859	3	59 1/4	»
3) Dito bij *Hope & Cº.* » 1860	4 1/2	89 3/4	»
2) Inschrijving en certificaten bij *Hope & Cº., c. s.*	4	74 1/4	»
2) Dito en origin. bewijzen van inschrijving van de 2de, 3de, 4de en 5de Leening.	4	74	»
2) Dito en dito 5de serie Aº. 1854	5	82	»
2) Dito 6de serie » 1855	5	93 1/4	»
Aandeelen in de groote maatschappij der Russische spoorwegen à 125 Z. R. of f 236.	....	f 194.00	
2) Russ. spoorweg oblig. 1858	4 1/2	72	pCt.
POLEN.			
2) Schatkist-Oblig., Neg. 1841	4	75 3/4	»
Aandeelen Neg. 1835 à Flor. 500 à 4 pCt.	....	f 165.50	»
OOSTENRIJK.			
Obligatien op de Weener Bank, genegotieerd bij *Goll en Comp.*	5	54	pCt.
Dito, idem idem	4 1/2	45	»
Dito, idem idem	4	43	»
4) Dito, supplem. letter G.	4	42	»
4) Certificaten van originele Weener Stads-Bank-Obligat. bij *Goll* en *Cº.*	2 1/2	35	»
4) Oblig. Weener Met., div. dat.	5	46 1/4	»
4) Dito idem idem	4 1/2	40 1/2	»
4) Dito idem idem	4	33 1/4	»
4) Dito idem idem	3	25 1/2	»
4) Dito idem idem	2 1/2	23 3/4	»
4) Dito idem idem	1	9 1/4	»
4) Dito rente, betaalb. te Amsterdam in zilver 1849, 1851, 1854	5	69 1/2	»
4) Dito Nationale betaalbaar te Weenen in specie	5	55 1/4	»
Aandeelen in de Oostenrijksche Nationale Bank te Weenen à C. M. fl. 1000.	3	f 640.00	
Dito Neg. 1839, 30 Mill. groot C. M. fl. 250	....	» 254.00	
Dito Neg. 1854, 50 Mill. groot C. M. fl. 250, à 4 pCt	....	» 196.00	
Dito Neg. 1860, 200 Mill. groot O. W. fl. 500, à 5 pCt	....	» 356.00	
Fransch-Oostenr. spoorw. obl. bij *Hope & Cº.* à frs. 500.	....	» 123.00	
FRANKRIJK.			
5) Inschrijving en certificaten.	4 1/2	89	pCt.
5) Dito en dito.	3	64 1/2	»
Certificaten van actien in de Fransche Bank		f 1370.00	
BELGIE.			
6) Obligatien, Negotiatie 1838.	3	78 1/4	pCt.
6) Dito. 1836.	4	96 1/4	»
5) Inschrijving en certificaten.	2 1/2	54	»
5) Obligatien	4 1/2	93 1/4	»
PRUISSEN.			
7) Obligatie Neg. 1850, 1851, 1854 en 1856.	4 1/2	100	»
7) Idem 1859.	5	105 1/2	»
Aandeelen Aº. 1854 à Th. 100 Intr. à 3 1/2 pCt., losbaar met premie		f 213.00	
7) Idem in de Pruissische Bank.	4 1/2	119	pCt.
SPANJE.			
8) Oblig., Aº. 1841, te London.	3	51 3/4	»
9) Oblig. Binnenl. Schuld	3	47 3/4	»
10) Oblig. Buitenl. uitgestelde Schuld 3 pCt. thans	2	42 1/4	»
10) Oblig. Amort. Schuld, 2e kl.		16 3/4	»
PORTUGAL.			
3) Oblig., Aº. 1853, 100 L. st.	3	46 1/4	»
3) Dito, » 1856, 1857, 1859 en 1860, 100 L. st.	3	45 1/4	»
3) Dito, uitgest. Schuld (1863 3 pCt.)		40 1/2	»
11) Dito Binnenl. Schuld.	3	43	»
PAUSELIJKE STAAT.			
5) Oblig., genegot. te Parijs	5	66	pCt.
12) Certificaten bij *J. van Beeck Vollenhoven, c. s.*	5	65	»
SARDINIE.			
3) Obligatien te Londen, 1851.	5	77	»
NAPELS.			
13) Cert. van 5 pCt. Geconsol. Schuld, bij *Lamaison en Bouwer.*	5	64	»
DENEMARKEN.			
Obligatien op de Tollen, Kroon- en Leen- en Wisselbank	4	94	»
Dito, idem	3 1/2	83 1/2	»
3) Dito, genegot. te Lond. 1825.	3	88	»
AMERIKA.			
3) Oblig. van de Citizens Bank in Louisiana, Aº. 1836 en 1837.	5	83	»
3) Obligatien van de Bank te Philadelpia bij *Rothschild*	....	66	»
Aandeelen van Amerikaansche Fondsen bij *Hope & Cº.*, lit. A.	....	f 890.00	
Dito, dito lit. B.	....	» 900.00	
14) Certificaten ten laste der Vereen. Staten, bij *Hope & C.* Losbaar na 1867 en 1868	6	92 1/2	pCt.
14) Dito, ten laste van Pennsylvania bij idem, Losb. na 1862.	5	82	»
14) Obligatien, Illinois Centraal Spoorweg-Maatschappij	7	85	»
MEXICO.			
3) Obligatien, te Londen	3	26 3/4	*a)* »
BRAZILIE.			
3) Obligat. genegot. te London bij *Rothschild* 1824, L. st. 100.	5	99 1/4	»
3) Dito, idem 1824, L. st. 200.	5	99	»
3) Dito, dito bij *J. L. Goldsmid* 1843, L. st. 100 en 200	5	98 1/2	»
3) Dito, dito bij *Samuel en Philips* 1839, L. st. 100 en 200.	5	98 1/2	»
3) Dito, dito bij *Rothschild*, 1852, 1858 en 1860	4 1/2	89 3/4	»
ECUADOR.			
3) Obligatien, te London 1855.	1	15	*b)* »
VENEZUELA.			
3) Obligatien te London.	3	22 1/4	*c)* »
3) Idem	1 1/2	11 1/2	*d)* »
NIEUW-GRANADA.			
3) Oblig. te London 6 pCt., thans	4 1/4	13 3/4	*e)* »
3) Uitgestelde Schuld	1	5 1/4	»
PERU.			
3) Obligatien, geneg. te London	4 1/2	96 1/4	»

WISSELKOERSEN
te Amsterdam.

Parijs	Kort	f 56.50	per 40 Kr. van 3 francs [illegible]
Hamburg	»	35.31	» 40 Mark banco.
Weenen	6/w.	83.50	» Fl. 100 Oostenr. [illegible]
Lissabon.	3/m.	41.87 1/2	» 40 Crusados.
Napels.	2/m.	78.00	» 40 Duc. di reg. of 17[illegible]
London	Kort	11.87 1/2	» L. st.
St. Peter.	3/m.	1.63 1/2	» 1 Zilveren Roebel.
Madrid	3/m.	2.38	» Piast. van 20 Réal de [illegible]

1. De Roebel.	te rekenen à f	[illegible]
2. De Roebel.	» » »	2.00
3. Het L. st.	» » »	12.00
4. De Weener Gulden	» » »	[illegible]
5. De Franc	» » »	[illegible]
6. De Franc	» » »	[illegible]
7. De Thaler	» » »	[illegible]
8. De 85 L. st.	» » »	[illegible]
9. Real de Vellon.	» » »	[illegible]
10. De Piaster	» » »	[illegible]
11. De 1000/Mill. Reis	» » »	[illegible]
12. De Scudi	» » »	[illegible]
13. De Lire	» » »	[illegible]
14. De Dollar.	» » »	[illegible]

Amsterdam, dato als boven.

a) Onder [illegible] koopprijs begrepen 15 achterstallige coupons. *b)* Idem 3 coupons. *c)* Idem 3 coupons. *d)* Idem 3 coupons. *e)* Idem 16 coupons.

Bijvoegsel tot de *Nederlandsche Staats-courant* van Zondag 1
en Maandag 2 December 1861, nº. 285.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den* 30*sten November* 1861.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden
zijn de algemeene beraadslagingen over de Staatsbegrooting voor 1862
voortgezet.

De heer Olivier beantwoordde de onderscheiden sprekers en ook den
Minister van Finantien, met betrekking tot hetgeen zij op zijne eerste
rede hadden in het midden gebragt; hij zeide te moeten verklaren dat
de laatste hem niet overtuigd had van onjuistheid in zijne bewering dat
dit Ministerie zijne belofte in het programma van 23 April nedergelegd,
niet had vervuld. Evenmin was hij door de opmerkingen van onder-
scheiden sprekers tot de overtuiging gekomen, dat dit Ministerie, door
de wijze waarop het was zamengesteld, genoegzame kracht bezat, om
in de rigting, waarin het bij zijn optreden verklaard had te zullen
handelen, met voordeel te werk te gaan. Juist bij gebreke van een stelsel
werd het Kabinet, gelijk uit de beraadslagingen, naar hem voorkwam,
voldoende was gebleken, niet ondersteund op eene wijze, die het, om
in het belang van het land met vrucht voort te werken, zoo hoogst
noodig had.

De heer de Poorter beantwoordde daarna den Minister van Finantien;
zeide zich door de ontvangen inlichtingen omtrent de herziening van het
belastingstelsel te leur gesteld te vinden, en hernieuwde zijne wenken
omtrent eene grondige wijziging daarvan.

De heer Thorbecke zeide eene enkele beschouwing en vraag op kolo-
niaal gebied te willen voordragen. Hij wees op den opmerkelijken voor-
uitgang in de behandeling van koloniale aangelegenheden, waarvan de
gevoerde discussie getuigde, die in de laatste tijden in omvang was toe-
genomen, en nu voornamelijk gevoerd was door hen, die dergelijke
behandeling vroeger minder raadzaam hadden geacht. De rede des Mi-
nisters van Kolonien had hij, gelijk hij verklaarde, met meer genoegen
gehoord, dan hij diens Memorie van Beantwoording had gelezen. Mogt
hij zich genoopt gevoelen tegen het XIde hoofdstuk te stemmen, dan
wilde hij die stem niet uitgelegd zien in dien zin, alsof hij wantrouwen in
den Minister stelde, daar hij dien integendeel gaarne aan het werk zou
blijven zien, omdat hij zich met den inhoud daarvan, gelijk die daar
lag, niet kon vereenigen.

Ten aanzien van de denkbeelden, door den Minister van Kolonien over
de cultures opgegeven, zeide hij, dat deze wel duidelijk het einddoel had
opgegeven waarheen men moest streven. Diens stelsel kwam daarop neder,
dat het Gouvernement ondernemer moest blijven, maar dat men tot eene
oplossing van gedwongen in vrijwilligen arbeid moest komen. Zonder nu
te willen onderzoeken in hoever het begrip dat het Gouvernement onder-
nemer moest blijven, al dan niet vol te houden zou wezen, meende hij,
dat het van belang zou zijn, en daartoe strekte zijne vraag, indien de
Minister van Kolonien kon goedvinden, niet alleen op het einddoel te
wijzen, maar ook den weg aan te wijzen die daartoe leiden moest. Zijns
inziens was het van het hoogste belang dien weg te kennen, en te weten,
welke de eerste stap zou wezen, dien men daarop zetten zou. Dit was
te meer noodig, omdat uit de rede van den Minister van Kolonien bleek,
dat deze denkbeelden had ontwikkeld, welke in diens eigen stelsel niet
pasten.

Den heer van Zuylen van Nyevelt in de tweede plaats beantwoordende
bestreed hij diens stelling, dat de Grondwet uit twee elementen zou
bestaan, een conservatief en een liberaal. Volgens hem was de Grond-
wet van 1815 af liberaal en had slechts in 1848 eene loutering onder-
gaan. Die Grondwet was, naar zijn gevoelen, monarchaal-liberaal;
ging de stelling van den spreker, dien hij beantwoordde, op, dan zou
dit voor de Grondwet hetzelfde verwijt zijn als aan de in de laatste
tijden aan het bewind geweest zijnde Ministerien gedaan, dat zij uit
heterogene bestanddeelen waren zamengesteld. De Grondwet alzoo
kon, meende hij, slechts in één zin worden verstaan; met het denk-
beeld van partijen kon hij zich dan ook niet vereenigen. Uit welke
personen een ministerie ook moge zijn zamengesteld, dit moet blijven
vaststaan dat, welk Kabinet ook, steeds moest worden bestuurd door
eenheid van gedachte; bij gemis waarvan eene politiek zou worden ge-
voerd aan welke men den naam van hybridische zou moeten geven.

De heer Elout van Soeterwoude de koloniale politiek van den Mi-
nister van Kolonien onderzoekende zeide overtuigd te zijn dat deze niet
afgeweken was van zijne denkbeelden in de eerste Memorie van Be-
antwoording voorkomende, weshalve hij geene reden had om dien Mi-
nister van Kolonien te wantrouwen te minder omdat zijns inziens aan
de voorschriften van art. 56 van het regeringsreglement door de ver-
wezenlijking van diens stelsel zou worden voldaan.

Aangaande den politieken toestand van het Ministerie in het algemeen
kon hij niet ontveinzen dat die niet gunstig was. Mogten de oorzaken
daarvan gelegen zijn in de gebeurtenissen van den laatsten tijd, de
redenen daarvoor moesten, naar zijn gevoelen, ook hooger gezocht
worden, en voornamelijk in de regeringsbeginselen die sedert 1848 ge-
volgd waren. Die beginselen waren, gelijk hij deed uitkomen, met hoe
veel kracht en talent in beoefening gebragt, meermalen afgestuit op de
veerkracht van nationale herinneringen en behoeften. Die stelling ont-
wikkelde hij door in een uitvoerig onderzoek te treden van de hande-
lingen der sedert dat tijdstip zich opgevolgd hebbende Ministerien, en van
de daartoe behoord hebbende personen. Daaruit nam hij aanleiding om het
getuigenis af te leggen dat dit Ministerie zijne roeping in een geschokten
toestand van zaken had aanvaard. Die omstandigheid mogt men niet
voorbij zien, en om die reden zou hij dan ook niet geneigd zijn, gelijk
anderen een votum van wantrouwen tegen deze Regering uit te spreken.
Hij voor zich zou de begrootingen op zich zelve onderzoeken, maar gaf
het Ministerie in overweging of de staat waarin het zich bevond, wel
houdbaar was, en vroeg aan de Kamer of men heul zou zoeken in ver-
wisseling van personen, dan wel een terugkeer tot de ware beginselen.

De heer Betz daarna het woord voerende, onderzocht in de eerste
plaats de beide ramingen door den Minister van Kolonien omtrent de
Indische inkomsten en uitgaven bij diens eerste rede overgelegd, en
toonde aan dat de inhoud niet de noodige ophelderingen gaf, zoo als hij ver-
langd had. Ten opzigte van de rede van den Minister van Finantien
merkte hij op dat het ontvangen antwoord op de door hem gemaakte
opmerkingen onvolledig, zwak en onjuist was, gelijk hij dan ook in
vele bijzonderheden trachtte uiteen te zetten.

De heer van Lynden dankte den Minister van Kolonien voor de
openhartigheid waarmede deze zijne denkbeelden had uiteengezet. Dit
nam niet weg dat de ontvangen uitleggingen aan art. 56 van het regerings-
reglement gegeven, hem niet geheel gerust gesteld hadden. De onze-
kerheid omtrent de koloniale politiek van den Minister van Kolonien
was bij hem niet weggenomen na de gevoerde beraadslaging over den
inhoud van het programma van 23 April, waaromtrent steeds bleek
verschil van gevoelen te bestaan. Ook in de daden des Ministers lag
voor hem voortdurend reden van bezorgdheid, b. v. in de benoeming
van den Gouverneur-Generaal, in het gebeurde met aanbestedingen in
Indie, in de quaestie van den gewezen resident van Rembang enz.

Hierna antwoordde de heer van Bosse op hetgeen ingebragt was tegen
zijne beschouwingen omtrent de wijze van zamenstelling der sedert 1848
zich opgevolgd hebbende Ministerien. Die zamenstelling hing zijns in-
ziens, van tijden en omstandigheden af. Het was niet te verwachten,
dat steeds Ministerien zouden bestaan van geheel zuiver liberale, of van
tegenovergestelde rigtingen. Mogten in die Kabinetten personen van
verschillende inzigten zitting hebben gehad, éóne leidende gedachte kan
niet ontbreken, ook niet aan dat van 1858, waartoe hij had behoord.
Een tweede zeide hij niet te kunnen terugnemen zijne bewering, dat de
Minister van Kolonien pogingen aanwendde om tusschen de partijen door te
zeilen. Mogt hij tegen het XIde hoofdstuk stemmen, hij zou dit niet doen
om een blijk van wantrouwen in de rigting van den Minister van Kolonien
te geven, maar alleen omdat het tegen zijne beginselen streed, daaraan
zijne goedkeuring te schenken.

De heer van der Linden antwoordde op de rede van den laatsten spreker.

De heer van Zuylen van Nyevelt trad in een tegenbetoog op de rede
van den heer Thorbecke. De verklaring van dezen, dat de Grondwet
van 1815, gelouterd in 1848, monarchaal-liberaal zou wezen, had hem
verrast, en dit te meer, omdat de Grondwet bepalingen inhield, waar-
mede de liberale partij zich niet vereenigen kon. Moest hij eene benaming
kiezen, dan zou hij de Grondwet liever monarchaal-constitutioneel noemen.
Ondertusschen bestond er verschil van gevoelen omtrent de opvatting van
de Grondwet tusschen hem en anderen, en dit had hij, meende hij, bij
de behandeling der wetten op de nationale militie en den Raad van State
voldoende doen uitkomen.

De Minister van Finantien beantwoordde de aanmerkingen der on-
derscheidene sprekers, met name den heer Mijer, met betrekking tot
de koloniale politiek, dien hij nog nader inlichtte in welken zin het
programma van 23 April in verband met de later gewisselde schriftu-
ren omtrent koloniale aangelegenheden moest worden opgevat, en in welke
rigting, naar aanleiding van het vroeger gebeurde, dit Ministerie zich
voorstelde voort te gaan. Aan den door dezen en den heer van Lyn-
den geuiten wensch om overlegging van het schrijven van den Minister
van Buitenlandsche Zaken aan Z. M. den Koning gerigt, zeide hij dat
om onderscheiden redenen niet kon worden voldaan, aangezien dat
schrijven niet voor openbaarmaking vatbaar was.

Van den heer van Hoëvell zeide hij geene voldoende gronden verno-
men te hebben om te regtvaardigen het ongunstig oordeel dat deze zich
veroorloofd had over den inhoud van zijne rede uit te brengen. Even-
min kon hij toegeven dat het Kabinet zoo uitermate zwak zou wezen,
als de heer van Zuylen van Nyevelt had beweerd. Nopens de quaestie
van eene wijziging in het belastingstelsel door de heeren van der Linden,
Betz en de Poorter behandeld, trad hij in eenige bijzonderheden
tot aantooning van de wijze waarop en den tijd wanneer afschaffing
van belastingen zou kunnen plaats hebben. Op de klagten van den
heer Olivier als zoude dit Ministerie ontrouw zijn geworden aan zijne
roeping, meende hij dat deze geene voldoende feiten had aangevoerd
tot staving van zoodanig gevoelen; evenzeer kon hij niet toegeven, dat
zijne rede in antwoord op die van den heer Betz onvolledig en ondui-
delijk zou wezen; ter voldoening aan de later geopperde bedenkingen,
gaf hij aan denzelfde nog eenige inlichtingen omtrent sommige door dien
spreker behandelde punten, vooral met betrekking tot het verhoogd cijfer
dezer begrooting, en de belastingen.

Hierna voerde de Minister van Kolonien het woord. Hij gaf
nader op welke zijne voornemens waren omtrent de quaestie van de
cultures; en dat ter geruststelling van hen, die nog omtrent zijne
bedoelingen eenige bezorgdheid koesterden. Onder de vele door hem
behandelde punten, waren de volgende de voornaamste. Omtrent
de bepalingen, voorkomende in art. 56 van het regeringsreglement,
die eerst moesten worden uitgewerkt en strekten om tot het einddoel
te geraken, had hij aan het Indisch gouvernement te kennen gegeven
geen voorstander van cultuur-percenten te zijn als onzedelijk en on-
regtvaardig. Voor zoover hij zich bewust was, had hij zich ver-
oorloofd één sloopings-maatregel te nemen, en deze bestond daarin,
dat hij geprovoceerd had eene magtiging op den Gouverneur-Generaal
om het verderfelijk gebruik van opium te bestrijden: een maatregel
waaromtrent hij gunstige berigten ontvangen had, en dien het hem
aangenaam was genomen te hebben. Aangaande de veel besproken
zaak van den gewezen resident van Rembang, zeide hij, om onder-
scheidene redenen, weinig te kunnen mededeelen; alleen kon hij berigten
dat, naar ingewonnen tijdingen, de handelingen van den betrokkene
niet gestrekt hadden tot ondermijning van het cultuurstelsel. In de weder-
legging der rede van den heer Meijer was de Minister het uitvoerigst.
Die rede volgde de Minister in vele bijzonderheden, en de slotsom van
zijn onderzoek ten deze bestond daarin dat het betoog van dien heer
geen practische oplossing der quaestie bevatte; en dat de tweeslachtige
voorstelling van dezen omtrent de opvatting van art. 56 van het rege-
ringsreglement niet pleitte voor eene vaste overtuiging, noch regtvaar-
digde het vonnis van denzelfde tegen zijn stelsel uitgesproken. Nopens
hetgeen door denzelfden was te kennen gegeven met betrekking tot het
gebeurde in 1830—1832 aangaande het stelsel van overeenkomsten,
deed hij uitkomen in zijne vorige rede niets te hebben opgegeven,
wat niet overeenkomstig met het gebeurde zou zijn geweest. Na
den heer Thorbecke te hebben doen gevoelen dat de door hem te
volgen weg, betrekkelijk de cultures, aangewezen werd door de vijf
eerste bepalingen van art. 56 van het regerings-reglement, gaf hij den
heer Betz eenige nadere inliichtingen nopens den inhoud der door hem
overgelegde staten, beantwoordde nog kortelijk den heer van Bosse, en ein-
digde met zijn dank te betuigen aan allen, die hem wel vertrouwen
wilden schenken, niettegenstaande het tusschen hen en hem bestaande
verschil van gevoelen omtrent sommige punten.

Daarna kwam de Minister van Justitie met den meesten nadruk en

ernst op tegen de beoordeeling, welke de heer van Zuylen van Nyevelt zich omtrent de wet van den Raad van State veroorloofd had. Hij toetste die gronden en deed de onhoudbaarheid daarvan uitkomen, weshalve het hem voorkwam, dat de bedoelde spreker geen regt had om uit de door hem bijgebragte argumenten tot de zwakheid van dit Ministerie te besluiten.

De heer van Eck drukte daarna den wensch uit, dat men eenig middel mogt vinden om tot eenige oplossing in den strijd voor en tegen het Bestuur gevoerd te geraken, en te beslissen of het Kabinet al dan niet het vertrouwen van de meerderheid der Kamer bezat. Dit achtte hij te meer noodig omdat eene afstemming der begrooting, naar uit de geuite denkbeelden van sommigen bleek, niet als een bewijs van wantrouwen mogt worden aangemerkt. Dien ten gevolge hoopte hij dat van de zijde der tegenstanders eenig voorstel mogt worden gedaan dat tot het beoogde doel leiden kon.

De heer Mijer beantwoordde den Minister van Kolonien, en betoogde hoofdzakelijk dat, wanneer op zijne rede het verwijt toepasselijk was, zij geene practische oplossing van de quaestie zou inhouden, hetzelfde verwijt aan de andere stelsels in deze discussie voorgestaan, kon worden gerigt.

Hiermede werden de algemeene beraadslagingen over de begrootingswetten gesloten.

Hoofdstuk I (Huis des Konings) werd daarna zonder beraadslaging met algemeene (61) stemmen aangenomen.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.